



de rooie roeptoeter

De Rooie Roeptoeter (RRT) is een onregelmatig verschijnend, links blad voor Oisterwijk en is een uitgave van het redactiecollectief De Rooie Roeptoeter, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk. Abonnementen zijn gratis, maar financiële steun is welkom: giro 5264985 t.n.v. De Rooie Roeptoeter te Oisterwijk.

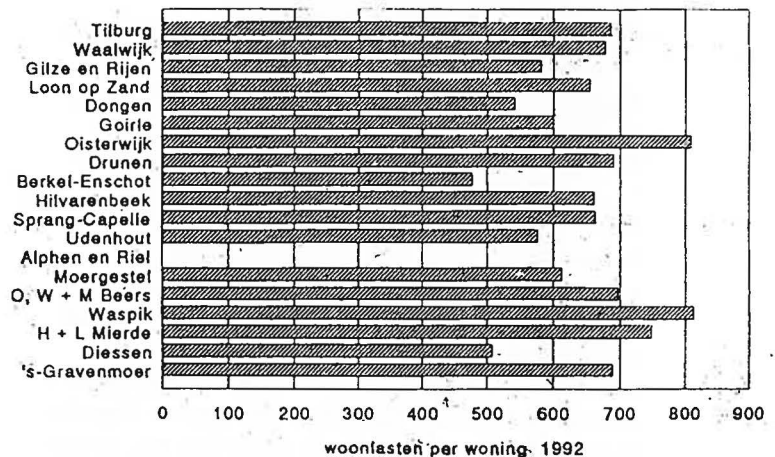
September 1992

Wonen een voorrecht?

Trots meldde de woningbouwvereniging St. Joseph haar plannen tot bouw van een spiksplinternieuw kantoor. Daarvoor zou het monumentale pand aan de Hoogstraat, waarin onder andere de eerste Oisterwijkse (openbare) school en de teken- en vakschool voor schoenmakers gevestigd waren, moeten verdwijnen. Maar directeur Hulsbosch neemt het advies van Harry de Hakker serieus: een beetje bestuurder zorgt ervoor dat in zijn ambtsperiode nieuwbouw wordt verricht. Volgens woningbouwvoorzitter Jan Wolfs ligt het in de bedoeling om boven de nieuwbouw appartementen te laten bouwen "in de sociale sfeer voor 40 plussers". Een loffelijk streven dat we natuurlijk van harte ondersteunen. De woningnood, het afketsen van geplande sociale woningbouw aan de Tuinkers vanwege stankoverlast van veeboer Van Riel en het belang om mensen in het centrum te laten wonen, pleiten voor de ideeën van Wolfs. Doch directeur Hulsbosch laat heel andere geluiden horen. De appartementen zouden weliswaar geschikt zijn voor 40 plussers maar dan moeten ze volgens hem wel meer dan f2000,- in de maand verdienen en niet afhankelijk zijn van huursubsidie. Laten we hopen dat Jan Wolfs zijn directeur eens even ouderwets onder handen neemt.

De woonlasten in Oisterwijk rijzen de pan uit. Uit door het stadsgewest Tilburg gepubliceerde cijfers blijkt dat Oisterwijk samen met Waspik de lijst aanvoert van dure gemeenten. En de wet verbiedt het tegenwoordig ook al om - meestal - rijkere eigenaars veel meer onroerendgoedbelasting te laten betalen dan huurders. Huurders zullen steeds meer OGB moeten opbrengen. In de Pannenschuur zijn verhogingen van meer dan 20% geen uitzondering bij de nieuwe OGB-aanslag, die onlangs in de bus viel. Daarnaast dreigen er nieuwe aanslagen. De trendmatige huurverhoging van 5,5% wordt in juli 1993

losgelaten. Voor woningen die goed in de markt liggen kan de huurverhoging dan oplopen tot 7,5%. Staatssecretaris Heerma wil zo de marktpartijen (huurders en verhuurders) meer 'vrijheid' bieden bij het bepalen van welke woningen in prijs omhoog moeten. Het moge duidelijk zijn dat de onderhandelingspositie van de huurders (nauwelijks georganiseerd) daarbij het zwakste is.



De laagstbetaalden zijn nu, volgens een berekening van het Sociaal Cultureel Planbureau, al zo'n 30% van hun inkomen kwijt aan woonlasten, huursubsidie inbegrepen. Vooral oudere alleenstaanden en jonge beginners hebben met hoge lasten te maken. Zonder huursubsidie, zo stelt het Planbureau, zouden zelfs de laagste huren niet betaalbaar zijn voor de minima. Heerma wil echter minder overheidsingrijpen, zodat ook op het gebied van de huursubsidie het ergste gevreesd moeten worden. De hoogste inkomens in Nederland, zo berekende opnieuw het Planbureau, betalen relatief het minste aan woonlasten. Maar in Oisterwijk spannen de gemeente en makelaars zich vooral in voor de gegoeden. Makelaar Quist begon onlangs met het project 'Groenenborgh'

bij de voormalige schoenfabriek aan de Gemullehoekenweg. Appartementen in opdracht van huisjesmelker Lemmens uit Loon op Zand gaat hij verkopen voor prijzen tussen de f795.000,- en f1.348.500. Nota bene de PvdA stemde destijds in de gemeenteraad voor het voorstel om grond te verkopen aan Lemmens. Maar in de gemeenteraad is het nog altijd wachten op maatregelen die de positie van de minima eens verbeteren. Wonen in Oisterwijk mag geen voorrecht worden van louter rijken.



'Akelige twee procent': onmisbaar en onthullend

Dit voorjaar verscheen van de Werkgroep Integrale Geschiedschrijving Oisterwijk 'De akelige twee procent'. Ook deze publikatie van WIGO, inmiddels haar derde, gaat over de verandering van Oisterwijk van gesloten agrarisch dorp naar een meer open industriële samenleving in het begin van deze eeuw. Met die akelige twee procent duidde pastoor Van der Meijden de niet-katholieken in Oisterwijk aan, en aan een aantal van hen is dit boek gewijd. Daarin wordt de relatief grote rol duidelijk die juist die akelige twee procent hebben gespeeld bij het ingang doen vinden van moderne ideeën. Zonder hen zou Oisterwijk 100% rooms zijn geweest, en wellicht vele malen achterlijker, maar aan zulke loze speculaties doet de WIGO niet. De artikelen in de bundel geven ieder vanuit een andere invalshoek een indruk van de strijd die er ook in Oisterwijk is gevoerd om betere arbeidsomstandigheden (hoger loon vooral), een andere politiek en andere zeden. En net als 'De Huijkar', staat het boek vol met herkenbare details. Dat maakt ze levensecht, en boeiend. Maar in al die met veel liefde en begrip beschreven details komen ook meer theoretische kwesties aan de orde. Twee daarvan wil ik noemen.

Klassenstrijd en familieband

In zijn artikel over de socialisten in Oisterwijk in het begin van de eeuw wijst Ad van den Oord erop, hoe rond 1920 de familie Van de Mierde de kern van de SDAP-afdeling vormde. Tot de oprichting van die afdeling is misschien wel op een verjaardagspartijtje in deze familie besloten, en als jaren later door verhuizing de familieband losser wordt, raakt de afdeling ook ernstig verzwakt. Dat een familieband zo belangrijk kan zijn voor een socialistische beweging, laat mooi zien hoe oude, door de geschiedenis achterhaalde verbanden, een bron kunnen vormen van verzet tegen de heersende moderne verhoudingen, zonder dat dat verzet conservatief wordt. Uit onze vaderlandse geschiedenis is een mooi voorbeeld, hoe in 1581 de Hollandse regenten zich tegen de Spaanse koning en zijn rechtsaanspraken verzetten met een beroep op middeleeuwse privileges. Door zich zo als 'achterlijke middeleeuwers' tegen de toen moderne centrale staat in wording te verzetten, werden ze ook de voorlopers van de nog modernere burgerlijke staat. In de ontwikkeling van de kapitalistische economie in de vorige eeuw werden de traditionele familiebanden in toenemende mate verbroken door de eisen van de arbeidsmarkt waar mensen uitsluitend individueel als arbeidskracht werden gewaardeerd en (slecht) betaald. Dat zo'n ouderwetse familieband dan zo'n grote rol speelt in de strijd voor een nog modernere tijd, laat zien hoe weinig je met rechtlijnigheid de geschiedenis kunt begrijpen. In een tijd waarin traditionele organisaties van de socialistische beweging, zoals partijen en vakbonden, onder grote druk staan, is dat iets om over na te denken. Als kerken in ons land zowat de enige organisaties zijn waarin nog over de armoede in ons eigen land wordt gepraat, moet het feit dat ze nog steeds in een god geloven de moderne ongelovigen misschien toch maar niet zozeer van hun eigen nuchterheid beroven, dat ze niet meer zien wat sommige van die gelovigen doen.

Sexualiteit toen en nu

Theoretisch interessant vind ik ook het artikel van Jacqueline de Vries over de affaire Bloemink. Deze hervormde gemeente-arts werd er in 1926 van beschuldigd zijn dienstmeisje te hebben verkracht, en na allerlei vaak tegenstrijdige getuigenverklaringen ook veroordeeld, in hoger beroep overigens voor iets anders dan in eerste instantie, op grond van dezelfde getuigenverklaringen. Hierover schreef een neuroloog en psychiater, Bolten, enkele jaren later een boek, waarin hij op grond van alle tegenstrijdigheden Bloeminks veroordeling bestrijdt. Dat doet hij overigens niet om het voor Bloemink op te nemen, maar uitsluitend ten dienste van de waarheid. Tegen dit boek werd in Oisterwijk in de kerk gewaarschuwd: wie een exemplaar in handen kreeg, moest het zelfs verbranden! In deze zaak spelen allerlei tegenstellingen een rol. Het gaat om een gestudeerde arts en

werkgever tegenover zijn ongeletterde dienstmeisje en haar familie; maar er is ook de hervormde, niet uit Oisterwijk afkomstige, werelds denkende Bloemink (hij was geboren in Indië) tegenover de katholieke clerus. Dan komt de moderne (Nederlandse) wetenschap in het geweer tegen het achterlijke (Brabantse) katholicisme. En steeds gaat het over mannen tegen(over) vrouwen. Die tegenstellingen spelen allemaal door elkaar, ze zijn ook onderling tegenstrijdig. Ik vind het de grote verdienste van de schrijfster, dat ze die tegenstrijdigheden niet heeft weggepoetst. Sexualiteit was toen en nu een even gevoelige als belangrijke zaak, en juist dan is de neiging groot, op grond van een (al dan niet weloverwogen) oordeel en partijkouze de feiten naar dat vooroordeel te rangschikken. Dat heeft De Vries niet gedaan. Zo wordt de vraag wie er nu de waarheid heeft gesproken, niet beantwoord. Dat laten de gegevens eenvoudigweg niet toe. Maar door de tegenstrijdigheden niet uit de weg te gaan of glad te strijken, komen we nu wel te weten, dat in 1926 een meisje van 21 letterlijk niet weet wat haar overkomt, en alleen al daarom niet kan vertellen wat Bloemink haar al dan niet heeft aangedaan. Tegelijkertijd kan haar zuster dat maar al te goed. En ze heeft er van genoten, zegt ze met verrassende vrijmoedigheid, althans in eerste instantie. Dat haar verklaringen in de loop van het onderzoek in het tegendeel worden omgebogen, is al even illustratief voor wat de heersende moraal was, en hoever die afstond van de werkelijkheid. Doordat de schrijfster geen partij kiest, wordt het voor de moderne lezer ook moeilijk zijn sympathie te bepalen. Steeds al je denkt wel te weten voor wie je moet kiezen, blijkt de nieuw gekozen held(in) toch ook wat minder sterke kanten te hebben, of het slachtoffer iets sterker dan je in je medelijden wel zou willen. Al lezend worden zo ook de eigen (voor)oordelen duidelijk waarmee je anno 1992 dat verhaal van bijna 70 jaar terug leest. Dat alles maakt het tot een goed en verhelderend artikel. Misschien onthult het wel meer waarheid dan er over Bloemink ooit te vertellen was.

Eddy Reefhuis

FNV vergadering met L. de Waal

Op dinsdag 29 september ontvangt de FNV-afdeling in De Schuur om 20.00 uur Lodewijk de Waal, voorzitter van de Dienstenbond en onlangs benoemd tot FNV-bestuurder. De Waal staat bekend om zijn onorthodoxe opvattingen over de FNV. Komt allen!

De redactie ontving in de zomervakantie een brief van "een lezer" waarin deze aankondigde voortaan de columns te willen schrijven omdat de "zoete, brave en zielknijpende benadering" van Burrie

volgens hem/haar (?) "links Oisterwijk wijs tracht te maken dat de politiek bij Heukelom en Haaren-slaantje ophoudt". De redactie neemt de handschoen op en publiceert bij deze de inzending van de nieuwbakken columnist.

Krawalle

De wereld staat op zijn kop. Pronk pleit voor meer defensie-uitgaven en Groen Links voor militaire interventie in Bosnië. De PvdA tolereert dat de hogere inkomens er sprongen op vooruit gaan. Alders wil Dodewaard openhouden. De Vrije Boekhandel in Tilburg is overgegaan op de verkoop van Penthouse, Margriet, Algemeen Dagblad en andere pulp. De Pravda is opgekocht door een multi-millionair. Disco's in Vietnam, de PvdA-Oisterwijk viert het 75 jarig bestaan drie maanden na dato en in de voormalige DDR demonstreren *Arbeiter und Bauern* tegen asielzoekers. Thuiskomend van de vakantie denk je bij het lezen van de kranten: een mooi zootje, die (voormalige) linkse rakkers; van arbeiders moet je het ook al niet meer hebben. Zo'n beeld wordt ons iedere dag ingeprent door scribenten van De Volkskrant en de NRC. Links is passé, of was dat eigenlijk altijd al, en arbeiders behoren gewoon tot het grauw. Zo ook bij de prozaïsche schildering over de gebeurtenissen in de ex-DDR. Op TV kregen niet de neo-nazi's en autoriteiten maar de ex-DDR bevolking ervan langs. Ontevreden mensen op zoek naar materieel gewin, en als dat niet lukt naar een zondebok, dat worden tenslotte allemaal racisten, zo redeneerde men in krant en op TV. Politieke nuancering, en zeker politieke initiatieven daar dwars tegenin zoals de anti-fascismedemonstratie in Rostock van enkele vakbonden, Bündnis 90 en PDS passen niet in dat beeld. "TV is ne Droge, TV macht süchtig" zong Nina Hagen al. Want wat de TV niet in beeld brengt zijn degenen die over de ruggen van asielzoekers heen op zoek zijn naar materieel gewin en nog slagen ook. Juist, de bollentelers, de recreatiepark-eigenaren die hun lege terreinen duur aan WVC verkochten, gemeentebesturen die bij de komst van asielzoekers dollartekens voor hun ogen gaan zien en villapark-bewoners die de ene na de andere juridische procedure aanspannen tegen de vestiging van woonwagencentra in hun buurt, omdat de waarde van hun optrekje erdoor verminderd. Maar stenen gooien doen ze niet, dat is meer iets voor het gepeupel waar ze zich gebogen over de Blokker-column over amuseren. En dus vervloeken ze de *Krawalle* wanneer Pia Dijkstra er op TV met een streng gezicht over bericht, terwijl ze in een ecologisch en ethisch verantwoord sopje de vaat en hun handen wassen, in onschuld.

Janus, de Politieke Blixem

Actie van de fractie

Golfproject op de helling?

In overleg met de initiatiefnemers hebben de gemeenten Berkel-Enschot en Oisterwijk de Milieu Effecten Rapportage procedure stop gezet. De landelijke MER-commissie heeft in juni zeer kritische kanttekeningen geplaatst bij het MER-rapport. De gemeenteraad van Oisterwijk hechtte in januari 1991 zijn goedkeuring aan dit plan, met uitzondering van Groen Links dat toen al wees op veranderende inzichten met betrekking tot natuur, milieu en landschapsbeheer. Met het gebied zou veel zorgvuldiger moeten worden omgegaan. Ook was indertijd al een kritiekpunt dat er te weinig onderzoek was verricht op een aantal belangrijke zaken zoals de verkeersproblematiek. De bewonersgroep Moergestelweg/Hoeveseweg en de Oisterwijkse Milieu Vereniging hebben zich vanaf het begin fel gekant tegen het doorgaan van het project. De Brabantse Milieufederatie was aanvankelijk niet tegen het golfproject maar is van standpunt veranderd na het verschijnen van het Streekplan, waarin GS het betreffende gebied voorbestemde tot ecologische hoofdstructuur. Een onoverkomelijk bezwaar is de noodzakelijke exploitatie van de verblijfsrecreatie door Hoeve BV. Er zijn al meer dan genoeg bungalowparken in Oisterwijk. Op een nieuw prestige-object zit niemand te wachten. Nu de zaak is teruggefloten door de landelijke commissie, lijken de kansen gekeerd en kan ook de gemeenteraad van Oisterwijk zijn dwalingen herstellen. Benieuwd hoe de aftocht door het College gedekt gaat worden!

Greet Ermen wint op sloffen populariteitspoll

Een dertigtal reacties kreeg Postbus 340 te verwerken na de oproep om deel te nemen aan de verkiezing van de populairste politicus of bobo van Oisterwijk. In het begin zag het er naar uit dat burgemeester Kortmann de race ging winnen. Maar de vakantieperiode deed hem de das om. Hij werd uiteindelijk verhoogstreefd door Greet Ermen en op het laatste moment ook nog achterhaald door Piet Jacobs. De positie van Jan Habraken beschouwen we maar als een proteststem van menig RRT-lezer. De RRT-lezer zette Groen Links raadslid Ad Graumans tenslotte als eerste raadslid op een vijfde plaats. Opvallend was dat enkele door de redactie uitverkorenen voor de laatste plaats, daar niet terecht kwamen. Het vele malen in het verdomhoekje stoppen van deze lieden door de redactie, blijkt averechts te werken: bij de lezers genieten ze enige mate van sympathie. De politici en bobo's uit de lagere regionen kunnen zich met één ding troosten. De RRT-lezers is geen

afspiegeling van de gehele Oisterwijkse bevolking. Laten we dat tenminste voor ze hopen. Slechts Greet Ermen kwam met een voldoende (6) uit de bus. Alle anderen scoorden een onvoldoende. Oorzaak hiervoor is mede gelegen in het feit dat de meeste lezers niet de moeite namen iedereen punten te geven. Dan volgt hier de totale uitslag:

01. Greet Ermen (ex-wethouder PvdA) 180
02. Piet Jacobs (parlementair redacteur Kerkklokje) 166
Yvo Kortmann (burgemeester) 166
04. Jan Habraken (zanger van het levenslied) 154
05. Ad Graumans (raadslid Groen Links) 151
06. Jan Verhoeven (wethouder CDA) 147
07. Ton van Loon (columnist Kerkklokje) 146
08. Ralph Russ (wethouder PvdA) 139
09. Agaath Oostrom-Roozendaal (raadslid Gemeentebelangen) 136
10. Rob van de Akker (raadslid PvdA) 118
11. Albert Lavrijsen (raadslid CDA) 115
Rietje vd Meer-Wijnstok (raadslid PvdA) 115
13. Frits Meijer (wethouder VVD) 111
14. Wim de Jong (raadslid Gemeentebelangen) 106
15. Cas Spijkers (De Swaen) 94
16. Theo Diepens (raadslid Gemeentebelangen) 90
17. Christiaan van Buijtenen (pastoor St Petruskerk) 86
18. Lambert van den Bosch (raadslid CDA) 85
19. Ben van Haaren (gemeentesecretaris) 80
Gaby Papenburg (pastoor Joanneskerk) 80
21. Jan Wolfs (ex-wethouder CDA) 77
22. Jan van Rijthoven (raadslid VVD) 71
23. Frans van Son (gemeentevoorlichter) 70
24. Ruud Hora (raadslid Gemeentebelangen) 68
25. Bas Govers (raadslid CDA) 65
26. Kees Welmers (groepscommandant rijkspolitie) 56
27. Thom van Rooy (ex-wethouder VVD) 29
28. Frans Alting von Geusau (OSL, Opus Dei) 24
29. Henk Verhoeven (bouw- en horecaondernemer) 19
30. Jack Meerbach (raadslid Gemeentebelangen) 16
31. Han Drijvers-vd Sande (raadslid CDA) 15
32. Jan Paagman (OSL, naamgever RRT) 11
33. Jack Smits (raadslid CDA) 10

Bon voor gratis abonnement

Naam:.....

Adres:.....

opsturen naar RRT, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk en de postzegel niet vergeten!).
